

ИСТОРИЈА СРПСКОГ КЊИЖЕВНОГ ЈЕЗИКА – ОСНОВНИ ПОЈМОВИ

Историја српског књижевног језика

Лингвистика

Филологија

Текст : дискурс

дело, рукопис
препис
аутограф
копија
редакција
рецензија
варијанта
архетип
протограф
предложак
разночтеније
глоса
интерполација
атрибуција
атетеза

* састав

Помоћне дисциплине И(С)КЈ

1. Текстологија
2. Археографија
3. а) Палеографија
3. б) Палеотипија

4. Кодикологија

5. Филигранологија

(Сигилографија (сфрагистика), нумизматика, хералдика, генеалологија...)

Књижевни и стандардни језик, норма, идиом

Језичка норма

Имплицитна (узусна)

Експлицитна

Нормираност : нормативност

Нормативни приручници

* кодификација

Стандардни језик и књижевни језик.

Идиом.

органиски : неорганиски

конкретни : апстрактни

систем : дијасистем

Особине стандардног (књижевног језика):

– јединствен

– аутономан

– кодификован

– артифицијелан

– планиран

– актуелан

– функционално раслојен

- еластично стабилан
- да може да изрази интелектуалне и интернационалне потребе друштва